

[Gudme.]

står og skal udtale os om færdselsloven. I virkeligheden kunne vi lige så godt være 179 ordførere, der hver for sig fortalte vores mening om færdselsloven, men så blev vi jo ikke færdige på denne side sommerferien, og det skulle vi gerne med visse dele af lovforslaget her.

Heri ligger altså, at når jeg — på samme måde som mine kolleger fra andre partier — giver udtryk for nogle synspunkter, så er det på adskillige punkter helt personlige synspunkter, jeg giver udtryk for. Der er mange kontroversielle spørgsmål, hvor det ligger i sagens natur — det får vi også at se ved de endelige afstemninger, når vi skal have truffet afgørelse både her i sommer om det vigtige og senere hen om det, der kan vente lidt — at en række af synspunkterne går på tværs af partierne, hvorfor der bliver tale om helt personlig stillingtagen for de enkelte medlemmer her i tinget.

De ting, jeg gerne vil nævne noget om, er en 8-10 punkter, som er opregnet blandt de 39, og som nok alle sammen er punkter, der vil give anledning til debat og nok også give anledning til individualiseret, til personlig stillingtagen fra tingets medlemmer.

Jeg fæster mig som det første ved, at man fra ministeriets side har ment at burde løse en konflikt, som vi har haft adskillige gange, nemlig denne, om en kortvarig standsning, eventuelt således at føreren bliver i vognen, er en parkering. Vi har bl. a. en berømt franskrædsdom om, at også denne kortvarige standsning, hvor føreren bliver i vognen, er en parkering. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at mange har opfattet de afgørelser, vi har haft på dette område, som for strenge, og at det i virkeligheden havde været rigtigere, at vi nu, når vi skal lovgive specielt om det, var gået den modsatte vej, altså havde tilladt den kortvarige standsning og ikke gjort den til parkering, der i mange tilfælde altså vil være ulovlig — også dér, hvor det kan være hensigtsmæssigt at standse et øjeblik for at gå ind og hente et franskrød.

Et andet spørgsmål, som vi helt utvivlsomt får meget delte meninger om, er, når man i § 14, stk. 4, i lovforslaget vil give cykler adgang til at køre på fortovet. Endnu inden vi kommer til denne førstebehandling, har vi både fra døves og blindes organisatio-

ner modtaget protester, og vi vil modtage mange flere protester. Jeg tror, der i udvalget bliver alvorlig grund til at se på, om vi ikke med den bemyndigelse, som vi efter forslaget udformning her giver ministeren, skal sørge for at lægge rammerne så snævert, at vi ikke på nogen måde risikerer det, som de protesterende taler om, nemlig at fodgængerne kan blive terroriseret af cyklerne på det, der hidtil er blevet betragtet som deres eget territorium, nemlig på fortovene.

Vigepligtsreglerne er jo et meget principielt spørgsmål. Jeg er enig i, at man har valgt at gå over til de internationale regler, men jeg vil på den anden side sige, at den tredeling, som vi havde specielt her i Danmark med en mellemform for vigepligt over for den åbenbart mere betydende vej — en mellemform, som jo i starten var meget stærkt kritiseret — den har vi faktisk vænnet os til at leve med, og jeg tror godt, vi kunne have levet videre med den. Men på den anden side bøjer jeg mig her for det, som jeg omtalte i indledningen, det internationale hensyn. Derfor er det nok rigtigt kun at have 2 former for vigepligt, således som lovforslagets § 26 går ud på.

Jeg må videre konstatere, at man med udformningen af § 41 om de generelle hastighedsbegrænsninger nok har valgt det rette, nemlig stadig at lade det henstå som en bemyndigelse til ministeren, men jeg mener ikke, at vi i det lange løb kan blive ved på den måde. Når vi engang her i sommeren eller i efteråret 1975, sådan som det allerede blev aftalt ved lovændringen i foråret 1974, når dertil, at vi besinder os på de erfaringer, som de midlertidige begrænsninger har givet os, så tror jeg, at det rigtige må være fremfor en konstant bemyndigelse, at vi direkte i loven indføjer nøjagtige bestemmelser for de forskellige vej kategorier, og så nærmer det sig vel nok til, at vi skal vælge de 60, 90 og 110 km i timen på de 3 forskellige vej kategorier, som ministeren i kraft af den lovændring, der blev foretaget i fjor forår, fastsatte midlertidigt, foreløbig for en periode, der var aftalt til ca. 1 år.

Med hensyn til 2 andre punkter er jeg overbevist om, at vi vil høre mange afvigende synspunkter. Det har vi jo allerede hørt fra de tre forrige ordførere. Det drejer sig om sikkerhedsselerne og styrthjelmene,